

at det kom ved privat Initiativ, da det derved fik et andet Stempel. Jeg kan sige, at Indenrigsministeren har været anmodet om at fremsætte en Lov om disse Kreditforeninger, men har ment, at det var rigtigere, at den kom frem ad anden Vej, og Grunden dertil er den, at der findes Bestemmelser, man ønsker optagne i Lovudkastet, som jeg maatte anse for mindre heldige, der var saaledes en Bestemmelse, som jeg ikke kunde komme ud over, ikke kunde faa en sikker Forstaaelse af, og hvis Betydning jeg ikke var i Stand til at vurdere; den findes ogsaa i det nuværende Lovudkast, og jeg skal nævne den om lidt, naar jeg taler om Ændringerne. Jeg skal, som sagt, erkende, at der er Trang til en Lov, og udtale, at de Ændringsforslag, som ere stillede fra Udvalgets Side, maa i det hele taget betragtes som Forbedringer i Lovforslaget, og de give i flere Henseender ogsaa nogen Betryggelse, men det kan ikke nægtes, at der er en Bestemmelse tilbage, og det er den, over hvilken jeg, om jeg saa maa sige, stadig har snublet: § 1, Litra A. hedder det: Vedkommende Ejendoms Værdi, bestemt ved Takstation efter saadanne Regler, som ikke yde mindre Sikkerhed for rigtig Burdering end de i Lov af 19de Marts 1869 indeholdte Bestemmelser, og som nærmere blive at fastsætte under Indenrigsministeriets Approbation". Naar man vil erindre, hvad Hovedbestemmelsen er i Lov af 19de Marts 1869 — jeg gengiver den kortelig saaledes, at Burderingen gaar ud paa at udfinde Indtægtsoverskuddet af en Ejendom, Grundlaget for Takstationen finder man i Overskuddet af Ejendommen — saa vil det straks erindres, at dette ved industriel Bedrift maa være i høj Grad lunefuldt og tilskældigt; mange andre Ting komme til, Handels- og Toldforhold o. s. v., man kan ikke lægge Indtægtsoverskuddet til Grund. Nu forlanger man imidlertid, at Ministeren skal approbere Regler i Statutterne, som ikke give mindre Sikkerhed for rigtig Burdering end den i Lov af 19de Marts 1869 indeholdte. Jeg forstaaer ikke rigtig, hvorledes man kan forlange, at den Maalestof skal anlægges og sige til Ministeren: Væs'go', kom nu og find ud, hvorledes det skal gøres. Jeg tror ikke, det kan gøres. Her vil i høj Grad blive Plads for et Skøn med Hensyn til Takstationen, i høj Grad blive Tale om, at det bliver selve Disponenten og ikke Takstationsmændene, der komme til at have det afgørende Ord. Det erkender jeg fuldkommen; men den Bestemmelse, her staaer, anser jeg det ikke muligt for en Minister at opfylde, nemlig at approbere

Reglerne under den Betingelse, at de skulle ikke indeholde mindre Betryggelse for Sikkerheden end Bestemmelserne i Loven af 19de Marts 1869. Det er et meget uheldigt Synspunkt. Jeg har ikke kunnet faa andet ud, og jeg har altid, naar jeg har drøftet Sagen med Folk, sagt til dem: Find paa noget med Hensyn til Takstationen. Det, man nu gør er, at man siger: Nej i Loven finder man det ikke, men i Statutterne, og Ministeren skal være den, som skal give Hjælp og tilsidst approbere de Regler, som vi finde paa. Men det maa jeg fastholde, at naar man ikke kan vise noget, der er mere præcist, saa maa jeg vægre mig ved at fremsætte Lovforslaget som Regeringslovsforslag, vægre mig ved at forlange Bemærkning dertil. Det er for mig Hovedpunktet i dette Forslag, og det kan være, at det ikke bliver let at komme ud deraf, og der er jo heller ikke foreslaet Ændringer, og det er overmaade uheldigt.

Det ærede Medlem, som talte for Mindretallet (E. Sørensen), rørte ogsaa ved det, og deri giver jeg det ærede Medlem Ret, at her ligger Banfælsigheden, og jeg ser ikke, at man er kommen ud over den ved de Behandlinger, som Loven har været undergivet. Kan man komme ud over denne Banfælsighed, vil naturligvis mit Syn paa Sagen for saa vidt ændres, at der kan være Tale om for mig at anbefale, ja maaske ogsaa at fremsætte den, idet jeg i og for sig erkender, at der kan være Trang til denne Forening. Det er som sagt altid det Hovedpunkt, om hvilket jeg har erkendt, at jeg ikke kunde komme ud over det, og jeg har ikke kunnet anse Affattelsen af Lovforslaget som heldig, og det maa jeg fremdeles fastholde. Jeg veed ikke, hvorledes denne Burdering skulde foretages, hvorledes man skulde finde Regler for den. Det er antydnet for mig, at vedkommende Bestyrelse selv skulde foretage Burderingen, men i saa Fald maatte man udtrykke sig noget præcisere, nærmere præcisere sit Synspunkt, og det turde helst ske i selve Loven; det hører ind under Bestemmelsen af et Forhold, som har overordentlig Betydning, at man kan komme til et solidt Grundlag med Hensyn til sin Burdering.

De Ændringsforslag, der i øvrigt ere stillede, har jeg ikke noget væsentlig imod; men et af dem forekommer mig dog at være af en noget tvivlsom Bestaaenhed. Det første Ændringsforslag gaar ud paa, at der skal tages Hensyn til, om den i den paa-gældende Ejendom drevne industrielle Virksomhed har været i Gang i de sidst forløbne 2 Aar eller ikke. Hvorfor det „eller ikke“